

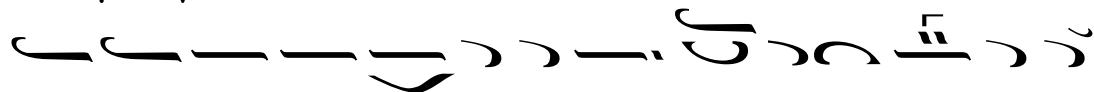
E- κέ-κρα-ξά σοι Κύ-ρι-ε,

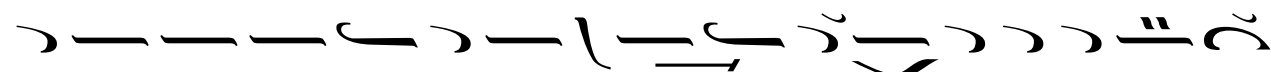
θερ-μώς εκ βά-ά-θους ψυ-χής μου,⁶λ

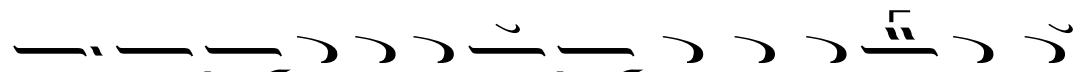
κα-μοί γε-νέ-σθω,

πρός υ-πα-κο-ήν τά θεί-ει-ά σου ώ-ώ-τα. ⁶λ

E- πί τόν Κύ-ρι-ον ελ-πί-δα πάς τις κε-κτη-μέ-νος,

υψη-λό-τερος ε-στί, πάν των τών λυ-πού-ούν των. ⁶λ

A- γί-ω Πνεύ-μα-τι, α-να-βλύ-ύ-ζει

τά τής χά-ά-ρι-τος ρεί-εί-θρα,

αρ-δεύ-ο-ον-τα,

ά-πα-σαν τήν κτί-ί-σιν προς ζω-ο-γο-νί-ί-αν.

Εκέκραξά σοι Κύριε, θερμώς εκ βάθους ψυχής μου, καμοί γενέσθω, προς υπακοήν τά θειά σου ώτα.

Επί τόν Κύριον ελπίδα πάς τις κεκτημένος, υψηλότερος εστί, πάντων τών λυπούντων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν προς ζωογονίαν.